

ת"פ 26645/03/22 - מדינת ישראל נגד פנחס כהן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 26645-03-22 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)
תיק חיצוני: 114442/2022

בפני **כבוד השופט אברהם רובין**
המאשימה **מדינת ישראל**
נגד **פנחס כהן (עציר)**
הנאשם

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשם להשתחרר ממעצר בשל כך שחלפו 9 חודשים מיום שהוגש כתב האישום בעניינו וטרם נגמר משפטו בהכרעת דין.

2. ביום 13.3.22 הוגש נגד הנאשם כתב אישום במסגרתו יוחסו לו 4 עבירות.

ביום 7.7.22, דהיינו בטרם חלפו 9 חודשים מיום מעצרו של הנאשם, הוצג הסדר טיעון במסגרתו הוסכם, כי כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות המפורטות בו, ויורשע ב- 4 עבירות. לעניין אחת העבירות שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן - עבירה של חבלה בכוונה מחמירה - הוסכם כי: "**בהתבסס על העובדות המוסכמות והראיות שיוגשו, כל צד יטען לעניין סעיף העבירה. המאשימה תטען כי יש להרשיע את הנאשם בהתאם לכתב האישום בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "החוק"), והנאשם יטען כי העובדות בהן הורשע הנאשם אינן מבססות עבירה לפי סעיף 329(א)(1) וכי יש להרשיעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק**" (ראו- הודעת הצדדים על הסדר הטיעון). בהמשך לכך הודה הנאשם בכל עובדות כתב האישום המתוקן, וניתנה בעניינו "הכרעת דין חלקית", בגדרה הוא הורשע בביצוע 3 עבירות כדלהלן: תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם והחזקת סכין. לגבי סעיף ההרשעה בעבירה הרביעית הגישו הצדדים טיעונים כתובים.

ביום 21.12.22 הגיש הנאשם את בקשתו להשתחרר באין הכרעת דין סופית בעניינו.

ביום 28.12.22 ניתנה הכרעת דין משלימה בעניינו של הנאשם, בגדרה הוא הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. באותו יום גם התקיים דיון בבקשה.

3. דין הבקשה להידחות.

בראשית הדברים יאמר, כי העובדה שניתנה הכרעת דין חלקית בתיק היא פועל יוצא של הסדר הטיעון שהגישו הצדדים, כאשר איש מהם לא טען שאין זה ראוי שתינתן הכרעת דין חלקית.

ולגופו של עניין, סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 קובע כי: **"נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי 9 חודשים....ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה"**. תכליתה של הוראה זו להגביל את האפשרות של החזקתו של אדם במעצר כל עוד עומדת לו חזקת החפות (בש"פ 5142/99 מורזובה נ' מדינת ישראל (22.11.99); בש"פ 9519/06 מדינת ישראל נ' פלוני (21.11.06)). במקרה דנא, כפועל יוצא ממתכונת הסדר הטיעון שהוצג על ידי הצדדים, ניתנה הכרעת דין חלקית לפיה הורשע הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, למעט עבירה אחת שגם לגביה לא הייתה מחלוקת שהיא בוצעה על ידי הנאשם, ושהוא צפוי להיות מורשע בגינה, אלא שהייתה מחלוקת בנוגע לסעיף ההרשעה. בנסיבות מיוחדות אלה של המקרה שלפניי, ובהינתן התכלית האמורה של סעיף 62 לחוק, נכון לקבוע כי לגבי אותן עבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת הכרעת הדין החלקית "נגמר משפטו בהכרעת דין", ועל כן גם אם נותרה פתוחה שאלת סעיף האישום הנוסף בו יורשע הנאשם, הרי שהחוק מאפשר את המשך מעצרו גם מעבר ל-9 חודשים. להשלמת התמונה אוסיף שתי הערות. ראשית, אדגיש כי עובר להחלטתי בבקשת השחרור כבר ניתנה הכרעת דין המשלימה בעניין העבירה הרביעית שביצע הנאשם. כיוון שכך, גם אם היה לפי הטענה פגם בהמשך מעצרו של הנאשם הרי שהוא בא על תיקונו. ושנית, נדגיש כי שלוש העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת הכרעת הדין החלקית הן עבירות אשר לכשעצמן, גם בהתעלם מהעבירה הרביעית, מקימות בנסיבות העניין הקונקרטי עילת מעצר בשל מסוכנות.

4. אשר על כן בקשת השחרור נדחית.

5. בשולי הדברים טען הנאשם כי גם אם תידחה בקשתו לשחרור בשל כך שמשפטו טרם נגמר, הרי שיש להורות על שחרורו לחלופת מעצר. דין בקשה זו להידחות. הנאשם הורשע לפניי בעבירות אלימות שנסיונות ביצוען מלמדות על מסוכנות ניכרת הגלומה בו. רבות דובר בפסיקה אודות המסוכנות הנובעת למי שמבקשים ליישב סכסוכים באלימות בכלל, ותוך שימוש בנשק קר בפרט. מסוכנות זו שהצדיקה את מעצרו של הנאשם עד להרשעתו, מצדיקה ביתר שאת את המשך מעצרו לאחר שלא עומדת לו עוד חזקת החפות. ויודגש, מלבד חלוף הזמן לא הוצג כל שינוי מהותי שחל בעניינו של הנאשם מאז הגשת כתב האישום.

6. דיון לצורך שמיעת הטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם יתקיים ביום 2.5.23 בשעה 08:40.

הנאשם יובא על ידי שב"ס.

הצדדים יגישו במועד הדיון טיעונים כתובים לעונש כך שהדיון בעל פה יתמקד בתגובת כל צד לטיעוני הצד שכנגד.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.